

moriâ petere liceat, quas Australes contra Aquilo-  
 nem obtinuerūt. Hocq; est, cur multi sapientes, non  
 tam Turcos, quàm Tartaros metuendos putent; ne  
 in ditionem suam redigant Imperium Christiano-  
 rum. Hic enim ordo, & hæc series legitur gentium  
 devictarū; ut Assyrii Chaldæos, illos Medi, Græci Per-  
 sas, Parthi Græcos, Romani Poenos, Gotthi Ger-  
 manos, Turci Arabes, Tartari Turcas, Angli Gal-  
 los, Scoti Anglos superârint. Et prudenter judicare  
 puto Johannē Magnum Archi-Episcopum Upsalien-  
 sem, qui *Gottborum Sueonumq; Historia lib. 4. cap. 19.* de  
 Danis ita scribit; si tot bella in alias terras, videlicet  
 Orientales, Occidentales, Australes promovissent,  
 quemadmodum in vicinos Gotthos, Norvegianos,  
 Sueones attentaverunt; esset profectò longè latior  
 eorum principatus, quàm Saxo scribit *in vitâ Divi  
 Chanuti Regis*: ubi suam Daniam, parvulæ tel-  
 luris angustiam vocat. Audacia verò septentrio-  
 naliū populorum, constantia etiam ac fiducia co-  
 minūs pugnandi, censente Vegetio *lib. 1. cap. 2.* ex eo  
 descendit, quòd à Solis ardoribus remoti, inconsul-  
 tiores quidem, sed largo tamen sanguine redundan-  
 tes existunt. Nationes econtrà quæ Soli vicinæ, ni-  
 mioq; calore exsiccatae sunt; melancholicos inco-  
 las habent, quibus propterea parū sanguinis est,  
 quiq; ideò naturæ ductu, sanguinis sunt parciores,  
 & vulnera metuere solent. Melancholici vicissim  
 cogitabundi sunt; & ideò contemplativi. Sanguinei  
 sunt læti, & non ita pertinaces in indagandis naturæ  
 secretis. Undè Septentrionales à Meridionalibus,  
 Ægyptiis, Chaldeis, &c. Philosophie mysteria didice-  
 runt. Consentit etiam nobiscum Coelius Rodiginus,  
 qui *antiq. lect. 18. cap. 20.* ita scribit: Qui exustas à  
 Sole